

நீரிழிவு நோய் பரம்பரை நோயாக மாறாமல் தடுக்கும் வழி!

7

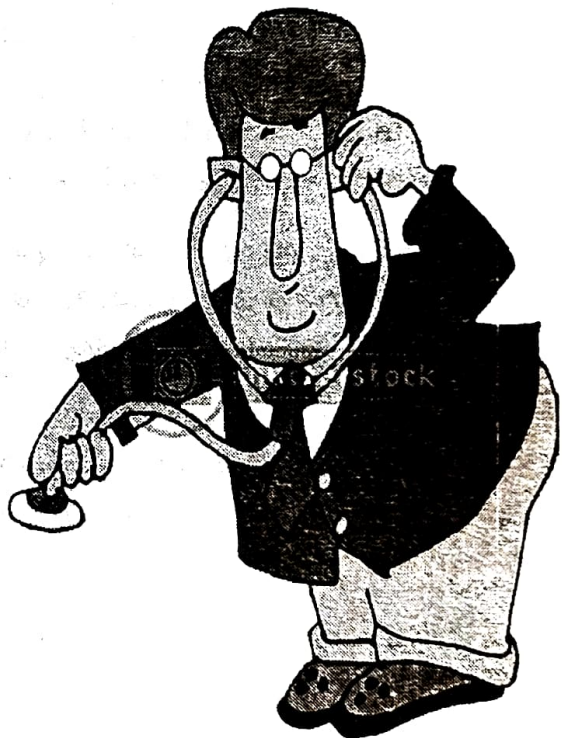
When a diabetic patient's blood sugar level is kept under control by a diabetic specialist, complications of diabetes develop over a period of time.

As the complications such as numbness and tingling begin, the complications involving eyes, heart, kidneys and generative organs bound to occur.

Allopathic system of medicine is deaf and dumb to this stark reality. It has no viable explanation.

ஒரு நீரிழிவு நோயாளி காலமெல்லாம் மாத்திரைகளைச் சாப்பிட்டு தன்னுடைய இரத்தத்தில் க்ளுகோஸ் அளவைச் சீராக வைத்திருக்கிறார். இருந்தபோதும், நாளடைவில் நீரிழிவு நோயைச் சார்ந்த மற்ற தீவிர விளைவுகள் (Complications) ஏற்படுகின்றன. அதாவது, கண்களில் இரத்தக் குழாய்கள் பழுதடைதல், கால்களில் மதமதப்பு, எரிச்சல், இருதயம், சிறுநீரகங்கள் சம்பந்தமான நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. இதற்கான விளக்கம் என்ன? ஒரு நோயானது, ஆரம்ப கட்டத்தில் இருக்கும்போது மோசமான விளைவுகளை (Complication-ஐ) ஏற்படுத்துவதில்லை. அந்த நோயின் தீவிரம் முற்றும் போதுதான் மோசமான விளைவுகள் தோன்ற ஆரம்பிக்கின்றன.

இதிலிருந்து நமக்குத் தெரிவது என்னவென்றால், ஆங்கில வைத்திய முறையில் சர்க்கரையின் அளவைக் குறைப்பது ஒன்றே வைத்தியத்தின் முக்கிய அம்சமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. சர்க்கரை நோய்க்கு முக்கியமான காரணம் இரத்தத்தில் சர்க்கரையின் அளவு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதல்ல. மாறாக இதற்குப் பின்னணி காரணமான

ஏன் சர்க்கரையின் அளவு இரத்தத்தில் அதிகரித்துள் ளது? என்ற கேள்வியின் விளக்கத்தில்தான் அமைந்துள்ளது.

சர்க்கரை நோய் எதன் காரணமாக உருவாகிறது?

சர்க்கரை நோய்க்கு உண்மையான காரணம் மண்ணீரலின் பலவீனமேயாகும். நாம் தண்ணீரோ, உணவோ உட்கொண்டதும், அவற்றிலுள்ள உடனடியாகக் கிடைக்கக் கூடிய சக்தியை கிரகித்து உடலில் உள்ள அனைத்து ஜீரண உறுப்புக்களையும் நல்ல திடகாத்திரமான, ஆரோக்கியமான செயல்பாட்டு நிலைக்குக் கொண்டு வருவது இந்த மண்ணீரல்தான்! மண்ணீரல் செயல்பாட்டின் இந்த இயக்கத் திறன் குறையும்போது, மற்ற ஜீரண உறுப்புக்களும் உறுதியிழக்கின்றன!

உண்ணும் உணவானது, ஜீரண உறுப்புக்கள் அனைத்தினாலும், முறையாகப் படிப்படியாக, தரமான முறையில் ஜீரணிக்கப்பட்டு, கடைசியில் க்ளுகோஸாக மாற்றப்படுகிறது.

மண்ணீரல் செயலிழக்கும்போது, மற்ற ஜீரண உறுப்புக்களும் தன் இயக்கத் திறனில் குறைவுறுகின்றன. இதன் விளைவாக நாம் உண்ணும் உணவுப் பொருட்கள் தரம் குறைந்த நிலையில் ஜீரணிக்கப்படுகின்றன.

கடைசியாக, நமது இரத்தத்தில் கலக்கும் க்ளுகோஸும் தரம் குறைந்ததாகவே கலக்கிறது. (When spleen fails, the rest of the digestive system is disturbed. As a result, the end product of digestive system becomes faulty. So, also the end product of digestion, the glucose, has a poor quality which shall have to be rejected by the body) இந்த தரம் குறைந்த க்ளுகோஸ் உடல் செல் அணுக்களால் நிராகரிக்கப்படுகிறது.

இப்போது நமது உடலில் இன்சலின் எனும் சுரப்பு நீரின் வேலை என்ன? என்பதையும் அது சுரக்கும் விதத்தையும், சுரந்தபின் இன்சலின் சுரப்பு நீருக்கு என்ன நேருகிறது என்பதையும் பார்ப்போம்.

மண்ணீரல் நன்றாக வேலை செய்துகொண்டிருக்கும்வரை இரத்தத்தில் சர்க்கரையின் தரம் குறைவதில்லை. எனவே இன்சலின் சுரப்பானது தூண்டப்பட்ட நிலையிலேயே இருக்கிறது.

இன்சலின் சுரக்கப்பட்டதும், அவற்றில் 75 சதவிகிதத்துக்கு மேல் கல்லீரலால் கிரகிக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டுவிடுகிறது. இதன் காரணம் என்ன?

நமது உடலில் உள்ள க்ளுகோஸை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று நடைமுறை சாதாரண செயல்பாடுகளுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய க்ளுகோஸ். உதாரணமாக மனம் அமைதியாக இருக்கும் சூழ்நிலையில் நமது உடலில் நடைபெறும் அனைத்துச் செயல்களுக்கும் ஏற்ற க்ளுகோஸ். இது உணவின் மூலம் இரத்தத்தில் நேரடியாகக் கலக்கக் கூடியது. இந்த வகை க்ளுகோஸை உபயோகப்படுத்த துணை நிற்பதுதான் இன்சலின் சுரப்பு நீராகும். இரண்டு, உடலில் ஏதும் பாதிப்போ, நோயோ ஏற்பட்டுள்ள நிலையில் மன சஞ்சலத்துடன் அல்லது வேகத்துடன் கூடிய சூழ்நிலையில் நமது உடலில் நடைபெறும் அனைத்துச் செயல்களுக்கும் ஏற்ற பிரிதொரு வகை க்ளுகோஸ் (Glycogenolysis Neo Glucogenesis).

இந்த இரண்டாம் வகை க்ளுகோஸ் மிக முக்கியமானதாகும். காரணம், மனிதன் தன் வாழ்வின் ஒவ்வொரு தருணத்திலும் ஏதாவது ஒருவகையில் உடலோ, மனமோ அல்லது இரண்டுமோ பாதிக்கப்பட்ட நிலையில்தான் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறான். இந்தச் சூழ்நிலையில் மிகச் சக்திவாய்ந்த இந்த இரண்டாம் வகை க்ளுகோஸ் உற்பத்திதான் (Neo Glucogenesis) நமது உடலும், மனமும், பாதிப்படைந்த நிலையிலும் அதன் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் சுமுகமான முறையில் நடைபெற உதவுகின்றது.

ஆக, மனித வாழ்க்கையின் எந்த ஒரு கால கட்டத்திலும், எந்த ஒரு தருணத்திலும் உடலின் சில உறுப்புக்கள் பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலும், பல உறுப்புக்கள் நல்ல நிலையிலும், இவற்றிற்கிடையே சுகமும், நோயும் பல்வேறுபட்ட விகிதாச்சாரங்களில் மாறிக் கொண்டே இருக்கின்றன.

உதாரணத்திற்கு, நாம் நன்றாக சுகத்துடன் இருக்கும் சூழ்நிலையில் நன்றாக வயிறு முட்ட சாப்பிட்டு விடுகிறோம். அதன் காரணமாக சற்று நேரம் திக்குமுக்காடுகிறோம். உடல் கஷ்டப்படுகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் நம்முடைய இயக்கத்தைச் சீரான செயல்பாட்டுக்குக் கொண்டு வருவது இந்த இரண்டாம் வகை க்ளுகோஸ் (Neo Glucogenesis) உற்பத்தியாகும். அதாவது, மனிதன் தன் வாழ்நாளில் எந்த ஒரு தருணத்திலும் இந்த இரண்டு வகை க்ளுகோஸையும் பல மாறுபட்ட விகிதாச்சாரங்களில் ஒவ்வொரு கணமும் மாறிக் கொண்டே இருக்கும் நிலையில் தேவைப்பட்டவனாக இருக்கின்றான். (Man, at any given time, is in dire need of a dynamic combination of these two glucoses (Glucose & Neo Glucose) in ever changing proportions!)

உணவிலிருந்து முதல் வகை க்ளுகோஸ் இரத்தத்தில் கலந்ததும் இன்சலின் சுரக்கிறது. இந்த இன்சலினின் வேலை என்னவென்றால், உடல் உறுப்புக்களில் உள்ள செல் அணுக்களுக்குள், க்ளுகோஸை செலுத்துகிறது. அங்கு செல் அணுக்கள் க்ளுகோஸை சக்தியாக மாற்றி உபயோகப்படுத்துகிறது. இது அந்தக் குறிப்பிட்ட உறுப்பானது நல்ல இயக்க நிலையில் இருந்தால் மட்டுமே நடைபெறும். மாறாக அந்த உறுப்பானது பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் அது இரண்டாம் வகை க்ளுகோஸின் (Neo Glucose) உதவியையே எதிர்பார்க்கிறது.

இப்போது, இன்சலினின் இரண்டாவது வேலையைப் பார்ப்போம். இரத்தத்தில் கலந்துள்ள க்ளுகோஸை உடல் உறுப்புக்களின் தேவைக்கு மிஞ்சியதை (அதாவது, எந்தெந்த உடல் உறுப்புக்கள் நல்ல செயல் இயக்கம் கொண்டுள்ளதோ அவற்றிற்குத் தேவையான முதல் வகை க்ளுகோஸ் தவிர்த்து) கல்லீரலுக்குள் செலுத்துகிறது. அங்கு, கல்லீரலில் மேலும் க்ளுகோஸானது, ஜீரணிக்கப்பட்டு அதன் செயல்திறன் கூட்டப்பட்டு அந்த உறுப்பிலேயே Glycogen ஆக சேமிக்கப்படுகிறது. கல்லீரலில் மட்டுமல்ல; செயல்திறன் கூட்டப்பட்ட இந்த க்ளுகோஸ் கை, கால்களில், உடம்பில் உள்ள தசை நார்களிலும் சேமிக்கப்படுகின்றன. இந்த இரண்டாவது வகை க்ளுகோஸின் உற்பத்திக்கு வழிவகுக்கிறது இன்சலின்!

உணவிலிருந்து கிடைக்கப் பெறும் க்ளுகோஸை இன்சலின் இருவகையாகப் பிரிக்கிறது.

உடலுறுப்புக்களில் பெரும் பகுதி நல்ல நிலையில் இயக்கம் கொண்டிருக்கும்போது, உணவிலிருந்து கிடைக்கப்பெறும் க்ளுகோஸை 1. உடலுறுப்புக்களின் தேவைக்குப் போக, எஞ்சியதை இரத்த ஓட்டத்தில் கலக்கிறது. 2. கல்லீரலுக்குச் செலுத்துகிறது. அங்கு இந்த க்ளுகோஸ் மேலும் ஜீரணிக்கப்பட்டு இன்னும் சக்தி வாய்ந்த இரண்டாம் வகை க்ளுகோஸாக மாற்றப்படுகிறது.

இப்போது, உடல் இயற்கையின் தன்மை பாதிக்கப்பட்டுள்ள உறுப்புக்கள் எந்த ஒரு சூழ்நிலையிலும், ஏதாவதொரு பாகத்தில் இருக்கத்தான் செய்யும். காரணம், மனிதனாகப் பிறந்தவன் நூற்றுக்கு நூறு உடல் நலத்துடன் இருப்பது என்பது முடியாத காரியம்!

இந்த பாதிப்புகளுக்குள்ளாகியிருக்கும் உறுப்புக்களுக்கு அத்தியாவசியமான தேவை கல்லீரலில் சேமிக்கப்பட்டுள்ள திறம் மிக்க க்ளுகோஸ்தான்.

கல்லீரலிலிருந்து இந்த க்ளுகோஸ் சுரக்கப்பட வேண்டுமெனில் இன்சலின் சுரத்தல் நிறுத்தப்பட வேண்டும். காரணம் இன்சலின்

மேலும் மேலும் கல்லீரலில் க்ளுகோஸ் சேமிப்பைத்தான் ஏற்படுத்தும். இன்சலின் சுரப்பு நீர் நிறுத்தப்பட்டாலொழிய கல்லீரலிலிருந்து திறமிக்க க்ளுகோஸ் வெளியேறாது.

உதாரணமாக, ஒருவருக்கு பசி இல்லை. ஆனால் விருந்து என்றதும் பசி வந்துவிட்டது. இந்தப் பசி வயிற்றுக்கு ஏற்றதல்ல; இருந்தாலும் ருசியான உணவு என்பதால் பசியில்லாமலேயே நன்றாகச் சாப்பிட்டு விடுகிறார். பசி இல்லாமல், ருசிக்காகச் சாப்பிடும்போது, நல்ல நிலையிலிருக்கும் வயிறும் அந்த நேரத்தில் பாதிப்புக்குள்ளாகிறது. இந்த பாதிப்பை உடனடியாகச் சீர் செய்ய இன்சலின் சுரப்பு நீர் தடுக்கப்படுகிறது. கல்லீரலிலிருந்து க்ளுகோஸ் வெளியேறுகிறது. இவர்கள் சாப்பிட்டதும் காஸ், வயிறு உப்புசம், வியர்த்தல், மூச்சு முட்டுதல் போன்றவற்றால் கஷ்டப்படுவார்கள். கல்லீரலிலிருந்து வெளிப்படும் க்ளுகோஸ் இவற்றை சரி செய்யும்போது, இன்சலின் சுரப்பு நீர் சுரக்க ஆரம்பிக்கிறது.

ஒரு வேளை உணவுக்குப் பிறகு சுரக்கப்படும் இன்சலினின் பெரும் பாகம் கல்லீரலில் அழிக்கப்பட்டு விடுவதற்குக் காரணமும் சூழ்நிலையைப் பொறுத்தே அமைகிறது. உடல் இயற்கையின் பாதிப்பு அதிகமாக இருப்பின் இன்சலின் சுரப்பு தடுக்கப்படுகிறது. சுரக்கப்பட்ட இன்சலின் பெரும்பாலும் கல்லீரலால் அழிக்கப் பட்டுவிடுகிறது. இதன் விளைவு இரத்தத்தில் தற்காலிகமாக க்ளுகோஸ் அளவு அதிகரிக்கிறது. உடல் இயற்கையின் பாதிப்பு குறைவாக இருக்கும்போது இன்சலின் ஓரளவுக்கு சுரக்கிறது; கல்லீரலில் இன்சலின் ஓரளவுக்கே அழிக்கப்படுகிறது. கல்லீரலிலிருந்தும் ஓரளவுக்கு க்ளுகோஸானது தேவையான அளவில் வெளியேறுகிறது. இவ்வாறு நம் வாழ்வின் ஒவ்வொரு வினாடியும் இன்சலின் சுரப்பு நீர் தடுக்கப்படுவதும், சுரக்கப்படுவதும், கல்லீரலில் அழிக்கப்படுவதும், அழிக்கப்படாமல் விட்டுவிடப் படுவதும் கல்லீரலால் க்ளுகோஸ் தேவைக்கேற்றவாறு வெளியேற்றப்படுவதும், நிறுத்தப்படுவதுமாக இருப்பதால்தான் நாம் ஒரு நோயுற்ற நிலையிலும், ஆங்காங்கே உடல் உறுப்புக்களில் சில பாதிக்கப் பட்டிருக்கும் நிலையிலும், அல்லது மனச்சோர்வு, மன அழுத்தம் (Physical and mental tension) போன்ற எந்த நிலையிலும் ஒரு நிதானத்துடன் வாழ்க்கையை நடத்த முடிகிறது.

ஆனால், ஒன்றோடொன்று கை கோர்த்து நிற்கும் மேற்சொன்ன அனைத்து இயற்கையான விளைவுகளும் தவிடு பொடியானால் விளைவு எவ்வாறிருக்கும்? இந்த விளைவைத்தான் ஆங்கில மருத்துவம் இன்சலின் கொடுப்பதன் மூலமாகவும் அல்லது

உடலிலேயே இன்சலின் சுரப்பதற்காகக் கொடுக்கும் மருந்துகள் மூலமாகவும் உடலில் உருவாக்குகிறது.

இந்த மருந்துகளின் (Glibenlamide, Tolbutamide) மூலமாக இன்சலினை வலுக்கட்டாயமாகச் சுரக்கத் தூண்டும் போது அவையும் கல்லீரலால் அழிக்கப்படுகின்றன. கடைசியாக பான்கிரியாஸ் தன்னுடைய சக்தியையெல்லாம் வீண விசயமாக்கி விட்டு மேலும் சுரப்பதற்கு ஒன்றுமில்லையென ஆகியவுடன் இன்சலின் இஞ்செக்ஷன் கொடுக்க ஆரம்பிக்கிறது ஆங்கில மருத்துவம்! இவையும் இரத்தத்தில் கலந்தவுடன் பெரும்பாலும் கல்லீரலால் அழிக்கப்பட்டு விடுகின்றன.

நமது உடலானது எந்த ஒரு தருணத்திலும் உணவிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய க்ளுகோஸ், கல்லீரலிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய சக்தி மிகுந்த க்ளுகோஸ் ஆகியவற்றின் கூட்டுக் கலப்பு தேவைப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது. இன்சலின் நமது இரத்தத்தில் இருக்கும் வரை கல்லீரலிலிருந்து திறன் வாய்ந்த க்ளுகோஸ் வெளிப்படாது. இதனால் நமது உடலின் நிலைக்கேற்ப இன்சலின் சுரப்பது

தற்காலிகமாக நிறுத்தப்படுகிறது. அப்படியே சுரந்துவிட்டாலும் அதிகப்படியானதை கல்லீரல் அழித்துவிடுகிறது. இப்போது இரத்தத்தில் இந்த இரண்டு வகை க்ளுகோஸும் மிஞ்சுகிறது. உணவிலிருந்து கிடைக்கப் பெறும் க்ளுகோஸ் நல்ல நிலையில் உள்ள உடல் / உறுப்புகளுக்கு ஊட்டச் சக்தியை அளிக்கிறது. கல்லீரலிலிருந்து வெளிப்படும் சக்தி மிகுந்த க்ளுகோஸ் நமது உடலில் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கும் உறுப்புகளுக்குப் பாதுகாப்பு சக்தியை அளிப்பதாக உள்ளது. மேலும் உணவிலிருந்து

கிடைக்கப்பெறும் க்ளுகோஸும் இவ்வுறுப்புக்களுள் சென்று தேவையான ஊட்டச் சக்தியையும் அளிக்கின்றன.

உச்சந் தலையிலிருந்து உள்ளங் கால் வரையில் உடல் உறுப்புக்களில் பாதிப்புக்குள்ளாகக் கூடிய சூழ்நிலையில் எந்த உறுப்புக்கள் உள்ளன, பாதிப்பு ஏற்பட்டுவிட்ட திசுக்கள் யாவை; பாதிப்படைந்து விட்ட நிலையில் உள்ளவை யாவை என்பதை அவரவர் உடல் இயற்கையைத் தவிர எவராலும் அறிய முடியாது.

இந்த உண்மையை உணராமல், இன்சலின் இரத்தத்தில் இல்லை; அதனால்தான் சர்க்கரை அளவு அதிகரித்திருக்கிறது; இன்சலின் கொடுத்ததும் குறைந்து விடுகிறது என்று கூறும் ஆங்கில மருத்துவம் பிறகு ஏன் நாளடைவில் பல உறுப்புக்களில் Complications வருகிறது. நோய் முற்றினால்தானே நோயைச் சார்ந்த தீவிர விளைவுகளும் அதிகமாகும்? இது இன்சலின் கொடுப்பதால் சர்க்கரையின் அளவைக் குறைத்தாலும் உடல் நலக் குறைவில் அந்தச் சர்க்கரையானது ஏற்படுத்தி வரும் பாதிப்பினைக் கட்டுப்படுத்தாமல் விட்டுவிடுகிறதே? ஏன்? என்ற முக்கிய கேள்விகளுக்கு விடை தெரியாமல் விழி பிதுங்கி நிற்கிறது.

காரணம் இதோ:

முதல் படியாக உணவிலிருந்து இரத்தத்தில் கலந்துள்ள க்ளுகோஸ் முறையற்ற ஜீரணத்தினால் தரம் குறைந்த நிலையில் இருக்கிறது. இது உடலுக்கு உகந்ததல்ல; ஒவ்வாதது என்று தீர்மானித்து பான்கிரியாஸ் அவற்றை நிராகரிக்கிறது. இன்சலின் சுரப்பை நிறுத்துகிறது. ஆங்கில மருத்துவம் தன்னுடைய மருந்துகளால் இந்த பான்கிரியாஸை அடித்து வேலை வாங்குகிறது. இன்சலின் சுரக்கிறது. உடலுக்கு ஒவ்வாதது என்று நிராகரிக்கப்பட்ட க்ளுகோஸ் வலுக்கட்டாயமாக உடல் உறுப்புகளுக்குள் திணிக்கப்படுகிறது. இந்த க்ளுகோஸை உபயோகிக்கும் உடல் உறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றிலும், அவற்றின் செயல்திறன் குன்ற ஆரம்பிக்கிறது. நாளடைவில் செயலிழக்க ஆரம்பிக்கிறது. இன்னும் சில காலங்களில் பழுதுபட ஆரம்பிக்கின்றன.

இன்சலினை வலுக்கட்டாயமாக இயற்கையின் நியதியை மீறி சுரக்க வைப்பதோ அல்லது இன்சலினைக் கொடுப்பதோ மிக மிகத் தற்காலிகமாக மட்டுமே உபயோகப்படுத்தக் கூடிய மிக ஆபத்தான வைத்திய முறையாகும். ஆனால் ஆங்கில மருத்துவம் அதனை ஆயுள் பூராவும் கொடுப்பதன் விளைவு இந்த வைத்தியம் ஒரு மனிதனின் ஆயுளை மட்டுமல்ல; நாளை வம்சத்தையே பலியாக்குகிறது.

